

[Svend Auken]

så er det også alle andre former for indtægt. Alene af den grund kan det jo ikke blive en fortsættelse, som arbejdsministeren er inde på, af den hidtidige politik, for den har jo som bekendt alene omfattet lønmodtagerne og ikke andre indtægtsgrupper. Jeg læser også dagsordenen på dette område på den måde, at det ikke kun er et spørgsmål om den traditionelle indkomstpolitikens virkemidler, men at det også er om skattepolitikken, og det bekræftede fru Lone Dybkjær også.

Så er det spørgsmålet, for det fjerde, om jeg har ret, når jeg læser fru Lone Dybkjærs dagsorden som et udtryk for en positiv holdning til en nedsættelse af arbejdstiden, der pålægger regeringen at føre disse forhandlinger ud fra en positiv holdning til en nedsættelse af arbejdstiden. Jeg indrømmer blankt, fru Lone Dybkjær, at der er mange problemer i forbindelse med en nedsat arbejdstid, som vi gerne vil have undersøgt; det var det, vi troede vi allerede havde sat i gang den 24. maj sidste år, men som altså stadig væk ikke er afklaret. Men disse drøftelser fører kun til et resultat, hvis den politiske part i trepartsforhandlingerne er klart positiv over for en nedsættelse af arbejdstiden, og derfor læser jeg også ordene sådan – ja, undskyld, det er lidt som at tyde fuglenes indvolde at forstå fru Lone Dybkjærs dagsorden her, det er augurernes ældgamle idræt, og det må vi jo så forsøge os i – at når fru Lone Dybkjær taler om en eventuel nedsættelse af arbejdstiden i den offentlige sektor, så ligger der heri alene, at nedsættelsen i den offentlige sektor skal forløbe parallelt med nedsættelsen i den private sektor.

Jeg afventer med stor interesse imødekomende svar på disse spørgsmål, jeg her har stillet, og jeg vil gerne gentage dem kort: at dagsordenen som foreslået af fru Lone Dybkjær er i klar forlængelse af beslutningen den 24. maj 1983. At der bliver tale om reelle forhandlinger og ikke bare en enkelt eller to orienterende drøftelser. At der er tale, for det tredje, om en indkomstpolitik, der omfatter alle indkomstgrupper, hvor alle spørgsmål kan diskuteres, herunder også skattespørgsmål. At dagsordenen er udtryk for en klart positiv holdning til en nedsættelse af arbejdstiden. Men jeg indrømmer, at der er mange problemer, og at man i den forbindelse skal opfatte udtrykket »eventuel nedsættelse af arbejdstiden i den offentlige sektor« som ale-

ne en påpegnings af, at der skal ske en parallel nedsættelse af arbejdstiden inden for den offentlige sektor i forhold til den private sektor.

Jeg vil gerne sige, at kan fru Lone Dybkjær svare bekræftende på alle disse spørgsmål, så er det fortsat socialdemokratiets holdning, at vi skal vedtage den af fru Lilli Gyldenkilde og mig foreslåede dagsorden, men hvis fru Lone Dybkjærs dagsorden kommer til afstemning, vil vi i givet fald kunne stemme for den, men det er helt, helt afgørende, at fru Lone Dybkjær kan give positive svar på disse spørgsmål.

Må jeg endelig sige, at der med hensyn til spørgsmålet om arbejdstid ikke er nogen uenighed mellem socialistisk folkeparti og os, hvad der også er fremgået af debatten. Der hvor uenigheden alene kommer ind os imellem – det er jo velkendt for enhver – er, at der er forskellige synspunkter om behovet for en indkomstpolitik mellem socialistisk folkeparti og os. Vi er enige med SF, når det gælder bedømmelsen af regeringens hidtidige lønpolitik, men vi er i socialdemokratiet principielt af den opfattelse, at en indkomstpolitik omfattende alle indkomstgrupper er en nødvendighed.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

En ting er, at hr. Svend Auken glemmer sine papirer, så han ikke selv kan få lov til at fremsætte sit forslag om motiveret dagsorden, noget andet er så, at hr. Svend Auken heller ikke synes at have sat sig ind i det forslag, som han er medforlagsstiller til, for der står i forslaget, der er fremsat af fru Lilli Gyldenkilde og hr. Svend Auken: »Folketinget erkender, at det både ud fra familiemæssige og beskæftigelsesmæssige grunde er nødvendigt at nedsætte arbejdstiden generelt«, og så står der i andet afsnit: »På den baggrund opfordrer tinget regeringen til efter forhandlinger med arbejdsmarkedets parter at fremme alle nødvendige forberedelser.« Hvis man siger, folketinget erkender, at det er nødvendigt at nedsætte arbejdstiden generelt, hvor er så arbejdsmarkedets parter kompetence henne i denne sag?

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):